

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 16 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.
Nimeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acți.

Învățare de abonament

la

„TRIBUNA”.

Cu 1 Iulie v. 1896 încep
nove abonamente lunare, oar-
tale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foil.

Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare începe cu prima și
se termină cu ultima lună, după
stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
oat se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fășile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea.

Același sistem!

Conflictul dintre Maghiari și națio-
nalitățile nemaghiare e încă tot deschis,
ba din ce în ce el se înăsprește. Duș-
manii nostri nu fac un pas îndrêt în
politica lor nenorocită de provocare și de
atingere a sentimentelor și intereselor
noastre celor mai scumpe; un moment de
liniște noi nu avem.

Mulți își vor fi închipuit că ei vor
fi venit la simțul realității lucrurilor acum,
cu ocazia milenului, și că în pragul celui
de al doilea mileniu vor căuta să fie mai
împăciunitori față de cei pe care secolul
de-ardul i-au lovit și i-au ofensat. Se
vorbia chiar cu stăruință într-o vreme
de „aplanarea conflictului dintre Români
și Maghiari prin concesii reciproce”.

Mia de ani de până acum ar fi în-
semnat de a mitea acelor eforturi unui
popor de a se afirma, de a dobândi o
pozițiune apreciată și respectată; — tim-
purile ce urmează ar fi însemnat cumin-

țirea și adaptarea lui la formele moderne
ale vieții de stat, respectul pentru drep-
turile și libera dezvoltare a altora.

Iluzie!

Milleniul a trecut. — Maghiarul însă
a rămas același, cu aceleași apucături,
cu aceleași instincte, cu aceleași înclinări
la netoleranță și oprire a tot ce nu e
maghiar.

Patrimoniul nostru cel mai scump,
la care nici morți nu vom renunța, e națio-
nalitatea noastră. Când conștiința aceasta e națio-
nalitatea noastră ar slăbi, ne-am putea con-
sidera ca și perduți, de oare-țe rasa noastră,
de bună și strălucită viță, n'ar mai pute
se aspira a, aduce în concertul celor-
lalte popoare europene, în civilizația
acestui continent, nota sa specifică, ci
ar rămâne o rasă perdută, stinsă, ca
atare, de pe fața pământului, și osândită
să-și cheltuiască puterile pentru a da
unei alte rase un lustru ce-i lipsește
și pe care ea caută să-l împrumute tu-
turor transfigurilor altor națiuni.

Dar tocmai netoleranța și brutalita-
tea dușmanului e norocul nostru cel
mai mare, din acest punct de vedere.

Stăpânitorii nostri și-au propus o
țintă, dar au greșit calea pentru a o
atinge, sau cel puțin pentru a o avea mai
mulți sorți de izbândă. Cu cât mai
periculoși ar fi fost ei când ar fi adop-
tat altă tactică față de naționalități, când
ar fi fost toleranți, respectuoși pentru
drepturile lor, când nu s'ar fi pus de-a
curmezișul în calea dezvoltării lor națio-
nale!

Ei și-ar fi făcut numai amici din
naționalitățile cu cari împreună convie-
țuesc; și dacă ar fi fost într-adevăr un
element mai tare și mai rezistent, —
cum se laudă că sunt, — cine știe care
ar fi fost urmarea unei asemenea pro-
cedări!!

Ei însă, din fericire pentru
noi, au adoptat tactica teroarei și au
jignit profund simțul de demnitate națio-
nală al celorlalte popoare. Ear' din
acest moment de nimic nu mai avem
a ne teme. Pericolul era înlăturat, de
oare-țe „dragoste cu sila nu se poate”,
— cum zice Românul, — apostasiile nu
puteau să aibă un caracter serios, ingri-
jitor, numai lași puteau să deserteze dela
locurile lor de luptători, ear' lași sunt
excepții la toate popoarele din lume.

În schimb, sentimentul datoriei și
al atașamentului către limba, legea și da-
tinele strămoșesti trebuia fatal să devie
cu atât mai puternic în elementele bune
și sănătoase ale națiunii, care alcătuiesc,
am pute zice unanimitatea ei. Și într-a-
devăr, nimic n'a dat mai multă tărie de
vieță, mai multă expansiune și mai multă
putere de manifestare acestui sentiment,
decât nedreptățile și prigonirile revolta-

toare, injuriile și ofensele, pe care ura
de rasă le-a îngâmădit zi cu zi asupra
capetelor noastre.

Astfel conflictul este și rămâne des-
chis. Membrii comitetului național au
fost din nou judecați și condamnați întru
preamărirea milenului, pentru-ță și-au
spus cuvântul lor, după-țe au fost puși
în libertate; procesele de presă contra
„Tribunei” curg din nou gâră; gendar-
mii execută în chip somar țărâșimea, ca
la Mehadia; și pe la sate și pe la orașe
și în toate forurile puterii de stat căta
ură, căta prigonire, căta nedreptate, căta
poftă de răsunare, care izbucnește cu
furie, ne mai putându-se stăpâni!...

Isbucniri neputincioase și desparate,
nu-i vorbă, — dar ori-cât de neputin-
cioase, noi trebuie să veghem și să nu
pregătim un moment de a ne găsi nea-
dormiți la locurile noastre.

Acțiunea ni-se impune ca o datorie
sfântă, dela care nu ne putem sustrage.

O secundă să nu-și închipuim că
cei-ce vor să ne suprimă de pe fața pă-
mântului, că ne pot surprinde nepregă-
țiți, sau slăbiți, sau descurajați: Aceasta
le-ar mări numai curajul, le-ar aprinde
imaginația și le-ar spori zelul în lupta
lor nebulă, pentru realizarea celei mai
glumete utopii, pe care capetele lor in-
ferbentate au putut-o concepe: *ideea de
stat unitar maghiar*.

O secundă să nu ne uite lumea
străină că trăim, că nu ne învoim cu
soartea pe care stăpânitorii nostri silnici
ne-o pregătesc și ne-o impun prin vio-
lență.

Dacă pe ei „ideea” îi face să-și
peardă capul, lumea străină o să judece
cu obiectivitate; și ea va înțelege ce pe-
ricol pentru pacea generală e aceasta poli-
tica a Maghiarilor față de noi, naționa-
litățile nemaghiare.

Dar cum să se facă acțiunea? în
ce formă? în ce dimensiuni? — frunțașii
chemați ai neamului să se înțeleagă și să
stabilească.

Viu voesc stăpânitorii nostri să ție
conflictul între ei și noi? Viu voim și
noi să rămână! Și ne batem joc și de
temnițele și de prigonirile lor.

Veni-va o zi, — și ziua aceea nu
e departe, — când își vor frânge mâ-
nile de ceea-ce au făcut.

Nebuna partidului popular.

Vorbind „*Altbotmány*” despre cele 5 adunări ale
partidului popular, ținute la 5 Iulie zice:

„În *Német-Palánka* s'a întâmplat, că
Slovaci luterani și Sârbii greco-orientali s'au
declarat cu însuflețire pentru partidul popo-
ral. Oratorul acestor din urmă între aplau-
sele miilor de Sârbi a protestat în contra ca-

lomniei, că Sârbii ar fi nepatriotici și că par-
tidul popular ar fi trădător de patrie”.

După aceasta autorul continuă:

„Exemplul din *N. Palánka* își va face
de sigur înfruntarea asupra Sârbilor și Români-
lor din Bănat, și asupra Românilor din
Ardeal, ca aceștia rumpând în fine ori-ce
legături cu agitații lor *trădători de patrie*,
se vor alipi sincer și pe față la
partidul popular, ca împreună cu ma-
ghiarierea să lupte contra dușmanului comun:
liberalismul fals”.

Oare a neunit și partidul popular, sau
numai vre-un redactor, răscit fără chemare,
prin redacția organului acestuia?

Colecta pentru victimele din Me-

hadica, progresează deja foarte bine. Atra-
gem de nou atențiunea publicului asupra ace-
stei cauze. Am căutat deja să ne punem în
legătură cu un om de încredere dela fața lo-
cului, care să împartă ajutoarele colectate. Li-
stele le vom publica numai după împărțirea
sumei intrate. Însă, în fine, până acum
mai brav s'au purtat Românii din Câmpeni.

Socialiștii din Austria.

La pre-
gătirile pentru noile alegeri desfășură și
social-democrații o activitate deosebită.
Într-o ședință ținută de curând, s'a decis
formarea unui comitet central și a unui nu-
măr suficient de comitete secundare în dife-
ritele arondimente.

Austro-Ungaria și Bulgaria.

În articolul de ieri despre federa-
țiunea statelor balcanice am amintit și
de corespondența din Sofia, publicată în
„*P. Lloyd*”, privitor la convenția comer-
cială între aceste două state. De patru
luni și mai bine se urmau tractările în
Viena, între reprezentanții ambelor state
și până acum nu s'a ajuns absolut la
nimic, din cauză că Bulgarii caută mereu
chițibușuri și tocmai această tendență
nemărturisită o dovedește sus pomenita
corespondență, căci ea zice între
alte:

„Curat lucru de nepriceput, că cei din
Viena mai cred încă în năluca, de a fi cu
putință a se încheia o convenție comercială
cu Bulgaria... Este dar ca lumina zilei, că
cei de aici simplamente nu voesc: nici un fel
de tractat comercial. Abstrăgând dela schim-
barea la față politică ce s'a produs aci, se
poate numai constata, că este cu totul indife-
rent, dacă în Viena se va ajunge la o înțe-
legere... Bulgaria, întrucât opiniunea ei pu-
blică își găsește expresia în presă, nu voeste
peste tot nici un fel de tractat, — afară
poate cu Rusia, — ci voeste războiul vamal.
Toate zările ce au legături cu guvernul,

anume: „*Progres*”, „*Dnevni Novini*”, „*Bul-
garische Handelszeitung*” propovăduiesc pe față
propaganda pentru războiul vamal contra Au-
stro-Ungariei. Chiar și oficiosul „*Mir*”, care
în această chestiune păstra totdeauna atitu-
dine corectă, spune în ultimul seu număr, că
lucrurile „ar pute să ajungă la războiul va-
mal. Camerele comerciale pun ostentativ răs-
boiul vamal cu Austro-Ungaria în programul
lor... Chiar în sinul însuși al cabinetului se
află un membru foarte influent, care este
dușman pe față al convenției comerciale
cu monarhia... Toată lumea interese-
sată în afacerea convențiunii comer-
ciale se pregătește deci la răz-
boiul vamal, provocându-se la exemplul Ro-
mâniei”.

Prea evident ese la iveală faptul,
că această purtare a Bulgarilor în afaceri-
le economice așa de importante cum
este convenția comercială cu statele
străine, este urmarea schimbării totale
politice a ei; este dușmănie declarată. Că
ce urmări se pot desvolta dintr'un „răs-
boi vamal”, mai ales când Bulgaria
face parte din alianța celor trei state bal-
canice, se va arăta „la toamnă”, sau cum
a zis delegatul Giurkovic în delega-
țiunea ungară: „de azi într'un an ne vom
afla față în față cu situațiuni foarte schim-
bate în țările balcanice”.

Moșii Slovacilor.

În comitatul Zvolen (*Zólyom*) este un
ținut, unde trăește cel mai puternic soiu al
Slovacilor, cum i-am putut numi
„Moșii Slovaci”. Din ținutul acesta își
recruta Mateiu Corvin regimentul seu ne-
gru, printre muntenii lui înalți ca brazi și
vânjoși ca nicăiri. Centrul geografic al ace-
stui ținut este imensul sat *Detva*, cu v'ro
14.000 locuitori, aproape un mic comitat.
În cultura și conștiința națională încă înăpăoiată,
sunt însă tare voinici, neînfricoșăți, dar știu
să fie și blânzi ca mieii în relațiunile lor so-
ciale; cele mai melancolice melodii slovacice
es d'acolo, din „țeara *Detvanilor*”.

Foile budapestane povestesc acum o în-
tâmplare petrecută acolo în zilele din urmă
și în care a pățit-o secretarul de stat la mi-
nisterul de instrucție, *Zsilinszky*. Ales de-
putat în cercul electoral al orașului *Zvolen*
(*Ö-Zólyom*), la care aparține și satul *Detva*,
Zsilinszky s'a dus acolo spre a da seamă
despre „activitatea” sa, și a ținut în *Zvolen*
o dare de seamă patriotico-liberală, și pe urmă
s'a pus pe călătorie de corteșie în cercul în-
tre, sub pretext de a face inspecția școale-
lor. Însoțit de președintele partidului și in-
spectorul școlar *Lieber* venise lumea trecută
la *Detva*. Și acum eată cum descriu foile
budapestane visita dlui secretar de stat și
deputat:

Pe mine fericirea mă amu-
țește, pentru tine însă și una și alta sunt
bogate izvoare de poezie. Cât de fericit ești
tu, față de mine! și cât de ușor poți să te
mângâi tu, până-când și ochii și inima mea
plâng. Și chiar de aceea, ție îți adresez aceste
șire eșite „din inima” mea, căci tu numai le
poți pricepe și tu numai poți da un cuvânt
de mângâiere întristatului meu suflet.

Eu, îmi aduc aminte de minutul trist,
când privindu-mă în față, cu ochii ei mari și
blânzi, „mi-a spus cu durere: „Mă duc de aci
și n'am să mai viu nici-odată”. Și vorbele
acestea sună și acum atâta de lugubru în
inima mea. „Nici-odată... nici-odată!...”

Oh, Doamne! de ce mai există și această
vorbă? de ce ai lăsat ca omenirea să sufere
blăstemul unei vini, la care n'a luat parte?...
Și atunci, când după o clipă de dăre-
roasă tăcere, am sărutat pentru totdeauna și
pentru ultima-ora buzele ei dragi, am simțit
cum o ferbinte lacrimă a lunecat în jos pe
fața-mi aprinsă. Și în această dulce săru-
tare a fost pus tot sufletul și toată iubirea
mea. De aceea dar, mă perd eu și acum
privind în apații un chip nevăzut dar drag,
— de aceea cuvintele mele adesea n'au rost...

Și acum adio! aduți aminte câte-odată
de bunul teu prieten.

Alda.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

RONDEL.

Ca și pasărea pribeagă
Îmi petrec viața 'ntregă;
Nime-n seamă nu mă bagă...
Și nici mai știu, ce mă leagă
De viață, de „mi-e dragă”!
Știu de unde vin... și merg
Nu știu unde... dar' alerg,
Ca și pasărea pribeagă.

Străin, singur, făr' păreche...!
Ca o haină ruptă, veche —
Arunecat de mâna sorții,
Voiu ajunge-n brațul morții —
Ca și pasărea pribeagă...!

SONET.

Își schimbă cerul față, privirea și-o 'nsenină,
Pătrunsă-ți lumea 'ntregă de foc și de lumină,
Al morții chip dispare și toate-și iau viață:
Îmbracă-se pământul cu flori și cu verdeță.

S'aude croncăire de broaște jos în baltă,
Pe dealuri, mieluleși în cârduri fug și saltă,
În zarea azurie se vede plutind eară
De paseri stoluri-stoluri, ce vin din nou în țeară.

În aer musculițe și roiri de albine,
Ear' ceata petulantă de mici copii — tot vine,
Pe paviște genunchii și mâni ca să-și pro-
stearnă...

O, dulce primăvară, veniși! dar' pentru mine
Nici foc și nici lumină... tu n'o s'aduci cu tine,
Că-n sinul dragei mele — a fost și-ți veșnic
iarnă...!

G. Bodnariu.

Din inimă.

— Amintiri. —

Timpu vacanțelor a sosit. Zilnic tre-
nurile nu duc decât studenți, cari terminând
cursul școlastic, grăbesc cu dor la vatra pă-
rintească, — ori, călători, cari cu fețele ve-
sele, caută câte un loc de odihnă, după o
muncă încordată de 10 luni. Mai puțin, cari
își caută de sănătate.

Eu, fără bani, stam singur între cei
patru pereți ai chiliei mele, răscolind prin-
tr'un vraf de cărți, primite numai atunci dela
un bun prieten. Căldura era grozavă. Aerul

greu de neaspirat, făcea să casc și să mă
urșesc cu cetitul. Rînd pe rînd puneam din
mână cărțile așa după-cum le luam. Deodată
dau peste un tom de poezii, când să-l des-
chid, cad din el mai multe file scrise. Înce-
pui a fi curios. Las poeziile și apuc filele.
Trec cu ochii peste ele și le găsesc așa de
plăcute, ead mă grăbesc a le ceti pe toate.

Se vede căt colo, că erau niște scrisori
intime, pe cari proprietarul cărții le-a primit
dela vre-un bun prieten. Era atâta doioșie
în unele din ele, atâta durere sinceră, căt
am început a compătim pe scriitorul lor.
Las să urmeze aci una din ele:

Iubite Elso!

Cum crezi tu, că eu o voiu pute uita
vre-o dată? Cum crezi tu, că se va șterge
din inima și mintea mea chipul ei atât de
drag?

Tu i-ai văzut ochii ei. Ai văzut acei
doi luceferi aprinși, ce scilpesc așa de dulce
pe cerul senin a chipului ei, și nu vei fi fost
privit însă nici-odată cu blândețe aceea, cu
care s'a uitat minute întregi la mine.

Oh, de câte-ori nu m'am perdut eu
privind tăcut în luminile lor, de câte-ori nu
mi-am uitat de mine, îmbătat de farme-
cul lor!

„Dă-mi ochii tăi, iubito! dă-mi-i să-ți
sărut!” îi ziceam adese. „Și tu dă-mi fruntea

ta”, răspundea ea cu glasul-i ângăresc. „Tot
îți dau ție iubită, și fruntea și inima și
vieța!” și apoi sărutam ochii ei și-i strin-
geam capul la inima mea...

Ce poezie neperitoare ar fi eșit din
condeiul tău, după astfel de momente, cari țin
puțin, dar nu ese din minte vreme îndelun-
gată! Eu n'am darul să cânt în versuri fru-
moase chipule fericite, eu nici în prosă nu le
pot spune, așa după-cum sunt întipărite în
creerii și inima mea, tu însă o poți face aceasta
și de sigur ți cade bine, când după mult
timp le vei receti. Atunci, înaintea ochilor
sufletului tău, se vor reproduce fericirile ace-
stea cu tot farmecul lor, și tu încă-odată vei
simți tot ce a mișcat cândva inima ta. Eu
însă n'o pot face aceasta. Eu privesc la câte
o roasă vesteală din portmoneul meu, la câte
un fir de mărgăritar ori roșetă și par'că o
văd pe ea, împodobită cu florile acestea, par'că
o văd, cum desprinde floarea de pe sinul ei
ficioresc și cum surizând gingaș 'mi-o fâtinde,
să o țin de suvenire. Și eu o primesc și du-
cându-o la buzele mele o pun lângă inima
mea. Și ori de câte-ori revăd lucrurile, cari
au fost sfințite de mâna ei, cari au fost atinse
de răsuful ei, mă întristez și pe fața mea —
de altcum pururea veselă — se lasă tăcerea și
cute fine de durere apar ici-și-colo brazdân-
du-mi chipul.

Pe mine aducerile aminte mă fac să plâng
și să blăstem soartea, care m'a pus așa de

„Tustrei s'au dus mai întâi la casa comunală, unde au „rugat“ să vină și pe primarul, spre a se consătuți cu el despre stadiul favorabil în care se află afacerea prefacerii școlii din loc în școală de stat. Dar” eou-vorbirea, care se începse în toată liniștea, nu putu să fie isprăvită, căci o mulțime atârnată se îngrămădise înaintea casei comunale. Unul dintre conducătorii ei pătrunse în odaie și amenință, că populația va gonii pe toți învățătorii, dacă se va întâmpla, ca școala lor să devină a statului. Secretarul de stat încercă să domolească pe năvălitorii prin explicări binevoitoare; de oare-ce însă mulțimea a voit să pătundă cu ori ce preț în lăuntrul, secretarul de stat, urmând sfatul protopopului din Vella-Slatina (Nagy-Szalatna) ese printr-o oada lăuralnică afară, unde în spatele casei comunale se puse în trăsura lui împreună cu președintele partidului liberal Huszág și pleacă la gară. Cum a zărit mulțimea fugind trăsura, porni după ea cu o ploaie de petri vehemement și eficace. Trăsura a fost stricată, dar spre fericire, persoanele din ea n'au fost atinse. (?? Ciudat, ciudat!!! Red. „Trib.“). Doi comercianți (pes emne Jidani. Red. „Trib.“), cari din întâmplare treceau p'acolo, ar fi fost omorâți cu petri, dacă n'ar fi spart repede o grămadă de copii și n'ar fi scăpat „pe sine și astfel și viața lor“. (Stil ovreiesc din „Pester Lloyd“. Red. „Tribunei“). O peatră a ajuns pe un locuitor din Detva, care scăldat în sânge, căzu jos. Ațtătorii și conducătorii lor de sigur nu vor scăpa de pedeapsa meritată“.

Așa povestește „păntia lui Zsilinszky în Țara-Detvanilor“, reporterul ovreiu, de sigur vr'un băiat al cărcimarului din loc.

Vom vedea ce năpaste va urma pe capul celor-ce-și apără copiii lor de peirea sule-tească, de păgânisare.

Cronică politică.

Ministrul de războiu german.

Demisiunea ministrului de războiu Brou-sart se consideră act ca probabil. Causa ar fi diferite desacorduri în privința publicității instrucțiunilor judiciare în miliție, precum și alte chestiuni administrative.

Răscoala din Creta.

Încă înainte de aceasta aproape cu un an, se constituise la Creta, sub numele de *Epirotia*, un comitet național de vre-o 8—10 bărbați greci din cei mai de vază, care conduce de atunci întreagă mișcarea națională-autonomistă a Grecilor. În mâinile ei se concentrază toate izele nevăzute și ale revoluției, ea împărțește sfaturi, ea stă în legătură neîntreruptă cu prietenii și spriginitorii pe față și în ascuns ai răscolurilor, scurt ea, *Epirotia*, este cea mai mare autoritate în afacerile Grecilor crețensi. În decursul celor trei din urmă luni, numărul membrilor *Epi-tropiei* a crescut până aproape la 70 și o astfel de influență a ajuns, încât cu ea negociază astăzi și reprezentanții puterilor.

Despre aceste negocieri și peste tot despre întâmplările ultimelor zile la Creta au venit următoarele știri:

La cererea puterilor, Poarta a dat ordin guvernatorului din Creta să sisteze operațiunile trupelor și a rugat prin ambasadorii din Constantinopol pentru intervenție întru potolirea răscoalei. Acestia au dat ordin consuliilor lor respectivi, să înștiințeze pe *Epi-tropia*, că concesiunile guvernului turcesc corespund cu propunerile și intențiile puterilor și că acestea nu se pot întreprinde pentru mai mult.

La dorința guvernului turcesc și la împuternicirea guvernului din Atena, consulul general al Greciei din Canea a format o comisiune de 15 fruntași greci, care s'au dus în districtele răscolate, pentru a lămurii populația despre situație și a îndupleca pe deputați să vină la adunarea națională.

Cea mai mare parte a deputaților cere, ca adunarea să nu se întrunească în edificiul guvernului, ci la primărie, unde „și-ar depune pretenșiunile în mâinile lui vali și apoi ar pleca. Pretenșiunile acestea sunt: 1. Numirea unui guvernor creștin, în coînțelegere cu puterile, pe un restimp determinat; el să fie înzestrat cu deplină putere administrativă; comandantul militar al trupelor de pe insulă să fie la ordinele guvernatorului. Acesta să numească din nou pe toți funcționarii; el să aibă dreptul de sancțiune a bugetului și a hotărârilor adunării naționale. 2. Controla veniturilor insulei prin consiliul administrativ. 3. Reorganizarea justiției prin oamenii aduși din străinătate. 4. Întrebuințarea tuturor veniturilor insulei pentru cheltuielile ei. 5. Pute-terință adunării de a decreta și a schimba legi, afară de legea fundamentală a statului organic. 6. Reorganizarea gendarmeriei din locuitorii insulei de ambele religii.

„Agenției Havas“ i-se vestește din Atena: Reprezentanții puterilor, după o con-

ferență dela 5, au adresat în mod colectiv guvernului grecesc sfaturi ca rugarea, ca Grecia să-și valideze influența, pentru a îndupleca pe răscoluți să primească concesiunile Porții și a împedece de a se mai trimite din Grecia răscoluților muniție și arme. Ambasadorii mai adaugă, că consuliilor lor respectivi din Canea sunt avisați a declara, că resculuții vor pierde toate simpatiile Europei, dacă nu primesc concesiunile ce li-le-au exoperat puterile dela Poartă și dacă nu vor înceta cu dașmăniile, după-ce trupele turcești au căpătat ordin în acest sens.

În urma acțiunii colective și așa de hotărâte a tuturor puterilor, cauza Crețensilor a ajuns momentul unei rezolvări iminente. Noi așa prevedem lucrurile, că Grecii vor fi nevoiți a urma sfaturile puterilor, căci numai astfel se pot ocoli complicațiuni mai mari în procesul liquidării imperiului otoman.

Puterile vor rezolva și alte chestiuni naționale, autonomiste, fără războiu, pe cale pacifică, prin sfaturi, nu numai chestiunea Crețensilor.

Scrisoare din Arad.

— Dela corespondentul nostru. —

Un clasic sinod parohial. — Pregătiri pentru alegerile dietale. — O sârbare școlară. — Alegeri înăntate.

Este o adevărată plagă la noi, că suntem siliți a ne ocupa tot mereu de isprăvurile unor oameni aievea zero, dar prin activitatea lor revoltătoare deveniți înărdăver celebri. E păcatul timpului și al sistemului dominant la noi în biserică, că acești oameni, cari între împiegurări normale treceau prin lume fără a fi observați de cineva, ajunși prin slăbiciunile guvernărilor la dignități, la poziții înalte în biserică, prin abuzarea de aceste poziții devin figuri marcante și ne silesc să ne ocupăm mereu de ei. Un adevărat tip al acestor figuri e protopopul Aradului Moise. Cunoscut prin isprăvurile sale îndreptate totdeauna spre ruinarea bisericii care-l nutrește, este zilnic arătat cu degetul prin ziaristica noastră. Eată o nouă ispravă deamă de șirul neîntrerupt de isprăvuri, cari li constituiesc activitatea dezvoltată în serviciul bisericii.

În 16/28 Iunie a. c. s'au ținut ședința sinodului parohial din Arad — sub președinția protopopului Moise; — între agendele acestui sinod era luată și propunerea comitetului parohial de a aproba aruncul speselor culturale, făcut de comitet. Comitetul având în vedere, că parohienii din Arad sunt foarte diferiți după poziție, avere și venit, și că prin urmare nu ar fi nici decăt justificată o chiee unitară de arunc, a stabilit pentru economii și măiestri minimul de 1 fl., ear' cu privire la inteligență a deșit o sumă hotărâtă, co-răspunzătoare cu poziția, averea și venitele individuale ale fiecăruia. Întreg sinodul a primit cu cea mai mare bucurie această justă și loială propunere a comitetului, când eată, că taica Moise tipând ca din gura șerpului, spre cea mai mare indignare a tuturor, declară de „ilegală“, „injustă“ și „ilolială“ propunerea comitetului și „ex presidio“ în terminii cei mai vehemenți și nedemni de locu ce-l ocupa provoacă sinodul de a nu primi propunerea comitetului. Și adecă ce era? Comitetul din consideranțele atinse mai sus aruncase asupra lui 8 fl. ca spese culturale. Văzând sinodul această atitudine a protopopului, dând expresiune indignării sale față de un atare protopop și președinte al sinodului, care agitează pentru nimicirea unei dispoziții, ce tinde la bunăstarea bisericii, declarând, că sub un astfel de presidu nu mai pot să continue pertractarea, părăsese ședința, lăsând pe protopopul singur.

Eată o vrednică răsplătă pentru o netrebnicie!

Pregătirile pentru alegerile dietale s'au început și la noi cu toată febrilitatea. Cu bucurie înregistrez, că încercarea de a scoate pe Români din pasivitatea impusă de legea electorală și decretată de partidul nostru național, a făcut cel mai deplin fiasco. În cercul Radnei, unde Românii au ales pe vestitul Beles János s'au convocat zilele acestea de cătră fratele vestitului deputat, protopopul Beles Vazul, președintele clubului liberal, președintele sârbărilor ungurești de 15 Martie și a celor milenare, prin un convocator unguresc o conferență prealabilă. Abia 30—35 de Jidani și notarași s'au adunat; ici-colea un biet preot care a grăbit la porunca dlui protopop. Resultatul zero.

Tare mă tem, că Beles János se va scăpa de deputație și sper, că noi ne-om mântui de el.

În zilele trecute s'au dat în Arad uua dintre cele mai frumoase și înălțătoare sârbări școlare. Comitetul parohial de aici în frunte cu președintele dl Dr. Oncu a cum-părat o mulțime de cărți instructive pentru

băieții școlare normale. Distribuirea sa făcut în biserică cu cea mai mare solemnitate și în fața și acompaniată de bucuria de bucuria unui număr public. Sârbarea a deschis-o dl Dr. Oncu printr-o vorbire bine simțită, îndemnând pe băieții la studiu, credință și iubire de neam. În numele părinților a răspuns foarte emoționat dl avocat Truța. Era un moment înălțător să cetesti fericirea nemărginită ce regindeau fețele băieților și mândria cu care priviau părinții la fiii lor. Dușmanii înăntării noastre n'au putut întrelăsa nici această ocaziune, de a nu arunca invective în vredniciei ei autori. Prota Moise atins de faptul, că singur dl Oncu a donat 20 fl. pentru cumpărarea cărților povestește în felul seu, că dl Oncu a făcut-o aceasta cu scop de a câștiga poporul, cu scop de cortășie.

Eată cum conștiența necurată își plămuește monstră și din cel mai sfânt lucru. Notez, că d-nii dela cinstitul consistor demonstrativ au absentat dela sârbare.

În fine un clasic cas pentru idiotețimea compatrioților nostri. Comisiunea de verificare comitatensă a nimicit de două-ori alegerile din Soborșin și Șiria unde au reușit numai Români, sub cuvânt, că aleșii sunt locuitori ai orașului Arad, ear' orașul Arad, după mintea d-lor nu cade pe teritoriul comitatului. În această stupidă idee au perseverat domnii nostri o jumătate de an, până a putut străbate lumina adevărului în întunerecul imens al groasei lor căpățini. Părintele Mangra, a cărui alegere în Soborșin a fost din numitul motiv de două-ori dificultată, într-o apelată făcută la comisiunea permanentă a comitatului, a alăturat charta comitatului Arad, l'a subtras cu cerusă roșie, orașul Arad și așa după o sbuciumare și ferebere teribilă de creeri asiatică, — a reușit soții să înțeleagă, ceea-ce fiecare om cu mintea sănătoasă de mult știe: că orașul Arad înărdăver este pe teritoriul comitatului.

Mulțumită Dumnezeului popoarelor, că am putut-o duce și până aci; sperăm că pe calea făcută, cu timpul vom pute introduce tot mai multă lumină acolo, unde ea total lipsește — în capul compatrioților nostri.

Din România.

Liga răsvrătiților.

Deși au suferit strașnic fiasco la prima adunare convocată de dl V. C. A. Rosetti, răsvrătiții dela Ligă au convocat totuși a doua adunare, care s'au ținut Duminecă (5. Iulie n.) în sala „Hugo“.

Au asistat ca și în rîndul trecut, mulțime de funcționari de toată categoria și câțiva cetățeni independenți, cari cred că Liga numai așa poate trăi, dacă va depinde de guvern și de curentele, ce domnesc în guvern. Ședința s'au deschis sub președinția dlui V. C. A. Rosetti, care a cerut dela adunare să se pronunțe, dacă aprobă purtarea d-sale și a celorlalți membri din vechiul comitet al secției București a Ligei. Înainte de a se începe discuțiunea, luă cuvântul studentul Miculescu, membru al comitetului central executiv al Ligei, arătând, că decisiunile congresului au fost corecte și n'au venit în conflict cu statutele Ligei și că comitetul central a procedat leal și corect, cerând ca toate secțiile să iee avizul seu și să se supună dispozițiilor sale, ceea-ce s'au și întâmpat din partea celor mai multe. După aceste dl Miculescu ridică grave acuse contra membrilor din fostul comitet central al Ligei, pe cuvânt, că au neglijat și au desconsiderat interesele mari; reclamate de cauza națională.

Vorbirea dlui Miculescu stîrni nespugomot, care își ajunse culmea, când vol să vorbească studentul Cancicov. Acesta abia putu rosti câteva cuvinte. Acestor scene lărmuitoare li-s'au pus capăt numai închizându-se discușiunea la propunerea dlui I. Bibicescu. Procedându-se la alegerea a doi membri pentru întregirea vechiului comitet al vechiei secții desființate, s'au ales, în locul ministrului Pallade și al dlui A. D. Florescu d-nii Barbu Ștefan Delavrancea și Petricăeanu-Buzău.

Se primește apoi cu aclamațiune o moțiune a dlui I. Bibicescu, prin care se aprobă purtarea comitetului vechiu al secției, care se autorizează a sta în legătură cu vechiul comitet executiv al Ligei.

Închizând ședința, dl V. C. A. Rosetti cere spriginul celor de față, pentru-ca comitetul fostei secțiuni din București să fie restituit în toate ale sale redându-i-se archiva, ce se află în mâinile noului comitet al nou înființatei secții de București.

Pelerinagiul la Căldărușani.

Duminecă (3 Iulie n.) s'au făcut un nou pelerinagiul la mănăstirea Căldărușani. Despre acest pelerinagiul cetim în „Timpul“ următoarele:

La orele 8 dimineața, toată lumea pregătită pentru pelerinagiul se adunase în Ciș-

megiu și pe Bulevard, așa că dela liceul Lazăr și până în Bulevardul-Academiei nu vedeai decât o mare de capete. Trăsurile abia una câte una se puteau străcura printre mulțime.

La orele 8¼, cortegiul se pune în mișcare, traversând Bulevardul spre Obor. Eșind din barieră, trăsurile care nu mai aveau sfârșit, au luat drumul spre Căldărușani prin satele Boldu și Vărăști. La cătunul Moara-Săracă pelerinii au făcut un mic popas, pentru a gusta câte ceva. Aici, cu toată teroarea, pe care subprefecții au băgat-o în țărani, aceștia au venit să salute pe pelerini prin strigăte de „ura“. Convoitul, având în frunte un mare număr de bicicliști, a ajuns la Căldărușani la orele 12¼. Toți pelerinii s'au dat jos din trăsuri și au trecut în curtea mănăstirii, care era de giur împieguit, la câte 20 de pași, împre-surată de gendarmi. Lângă casele stăreției unde locuște I. P. S. S. Metropolitul-Primat se aflau d-nii Dobrescu, prefectul județului Ilfov, T. Vasilu, judecător de instrucție, și procurorul C. Hamangiu, cari aveau la îndemână pe lângă gendarmi pedestri și rurali, două escadroane de călăreți și două baterii de artilerie, care staționau în pădurea de lângă mănăstire.

Mulțimea a intrat rînduri-rînduri în camera Metropolitului Ghenadie, care la vederea atâtor oameni din toate clasele societății a început să plângă.

Printre cei prezenți am remarcat, între alții, pe d-nii Al. Catargiu, N. Flea, N. Filipescu, Teodor Văcărescu, major Lămoțescu, dl și d-na Amira, dl Grigorie C. Ghica, dl G. Scorțescu, dl și d-na Varlam, dl M. Săulescu, dl A. Săulescu, dl C. Rădulescu-Motru, dl C. Hiotu, dl I. Mitilineu, dl Al. Ghica, dl Vla-huți, dl Greceanu, dl S. Predescu, dl S. Cihosky, dl V. Cogălniceanu, etc.

Metropolitul Ghenadie, după-ce a bine-cuvântat mulțimea, a primit delegația studenților, în numele cărora a vorbit dl Baltă.

I. P. S. S. a mulțumit în câteva cuvinte studenților universitari și apoi, aclamat de mulțime, a fost nevoit să vină până la ușa, unde fu întâmpinat cu nesfârșite urale.

Din mijlocul mulțimii, dl N. Flea pronunță un mic discurs, prin care îndemna pe Metropolit să aibă curagiu până la sfârșit, căci dreptatea va triumfa.

Metropolitul-Primat, plin de emoțiune, a răspuns invocând mila și iertarea lui Dumnezeu pentru asupritorii sei.

După aceste cuvinte, prelatul s'au retras în camera sa, ear' pelerinii grupuri-grupuri defilau pe dinaintea I. P. S. Sale, sârutându-i mâna.

La intrarea în capitală, toată calea Victoriei, trotoarele, balcoanele erau tixite de lume, privind lungul șir de trăsuri și salutând pe pelerini.

Din calea Victoriei trăsurile cu pelerinii s'au dus pe strada Carol, la sala „Dacia“, unde s'au ținut întrunire publică și unde deja dela ora 6 se adunase un public numeros.

Au vorbit dl N. Flea, archimandritul Săbăreanu, dl Anton Bacalbașa și dl G. Scorțescu.

La orele 7¼ seara, lumea s'au risipit în cea mai mare liniște“.

Atrocitățile din Ibașfalău.

Earăși gendarmii...

— Raport special. —

În preseara de 7 spre 8 Iunie a. c. st. n. cineva a purcat trei stindarde și precum se zice ar fi murdărit și frontal bisericii evanghelice reformate din loc.

Lucrul a stat baltă, până-când în 10 I. c. servitorul protopopului Ștefan Cămpian, fu dus prin doi servitori de oraș la șeful poliției unde fu întrebat, dacă n'are cunoștință despre aceea, că cine ar fi putut făptui acest lucru uricios? Servitorul a răspuns, că el nu știe absolut nimic despre acest lucru și cu aceștia l'a lăsat să se reîntoarcă la stăpânul seu.

Joi, (în 11) d. a. cam pe la 5 ore fu eară exortat din curtea stăpânului seu prin 2 gendarmi în cancelaria poliției, unde după 7 ore, când toți ampoliații s'au depărtat, fu dus în antișambra cancelariei polițiene, gendarmii au închis ușa și precum zice el, l'ar fi înbiat cu 10 fl. și cu un orologiu, numai să spună, că el a făcut acest lucru. Sărmanul servitor însă a mărturisit sincer, că el nu e făptuitorul, nici l'a îndemnat cineva.

Atunci gendarmii l'au legat cu lanțul de mâni și băgând baioneta în veriga lanțului, l'au suet și răsuțit până atunci, până-când l'au vinețit mâinile, silindu-l ca să spună cine l'au învătă la aceasta? El bietul a răspuns, că nu știe nimic de întreg lucrul.

Atunci apoi l'au deslegat și ca să nu se cunoască strînsura lanțului și să nu se vadă umfătura, l'au făcut să-și ridice mâinile în sus, pentru-ca sângele să i-se scurgă ear' în mâni; apoi l'au silit să-și le țină mai mult timp în un lavor cu apă rece, ca să nu se mai poată cunoaște semnele maltractării.

Vineri, pe la 6 ore d. a., când servitorul s'au reîntors cu trăsura dela gară, un gendarm și cu un servitor de oraș, îl așteptau în curtea stăpânului seu. Gendarmul a provocat pe protopopul să spună unde-i servitorul; i-se răspunse că e la gară, la ce a observat gendarmul că-l va trage și din căruță; la aceste stăpânul casei îl provoacă să îi arete împuternicirea de a face aceasta și de a pute exorta din curtea stăpânului pe servitorul seu? La aceste gendarmul răspunde cu o bruschetă ne mai auzită, că el n'are lipsă de împuterniciri, că nu numai pe servitor, ci și pe stăpân îl poate exorta, când are voe.

A mai adaus și alte cuvinte insultătoare la adresa protopopului. Destul, că servitorul îndată-ce s'au întors acasă dela gară de abia lăsându-l să desprindă caii dela trăsura, fu exortat și dus în închisoarea orașului, unde 3 nopți a fost chinuit în un mod barbar, până-ce bietul ne mai știind de sine a spus la protocol ceea-ce i-s'au dictat de cătră jendarmi.

După-ce fu exortat la judele investigător și închis, fu făcut atent de cătră ampoliații orașenești, că nu cumva să îndrăznească a spune altceva, decât ceea-ce a dat la protocolul de atunci, căci altcum ear' va fi dat pe mâna gendarmilor.

Amăritul om, care în urma bătăilor a căpătat epilepsie și a devenit cu totul hăbău, temându-se de noua maltratări a stat și înaintea judelei investigător pe lângă fașionile date la protocolul luat la poliție.

Di protopop fiind chemat la poliție în 2 rînduri fu întrebat, dacă e drept că învățătorul Ioan Șeghișorean a fost la dînsul Duminecă în 7 a lunii curente și seara dela 9—11 ore și că ar fi înbiat pe servitor cu 20 fl. ca să comită acest lucru și că Joi ar fi zis că, să fie binecuvântată mâna care a făcut lucrul acesta. Firește, că protopopul a răspuns negativ.

Sâmbătă, în 1/13 Iunie pe la 7 ore seara, a fost exortat învățătorul I. Șeghișorean cu frate-seu G. Timar de un gendarm și un polițist la poliție, — unde l'au întrebat: ce știe despre murdărirea steagurilor? la care dînsul conșțențios a răspuns, că nu știe nimic. Nu le-a fost însă destul cu atăta, ci au început, în modul cel mai nerușinat a-l pămăli, a-l pumni în cap cum puteau de tare și când vrea să strige după ajutor îl ghildia în coaste în partea stângă de nu mai puteau să strige de loc, dar și de striga, pe afară erau numai gendarmi și polițiști (haiduci).

Pe George Timar, care încă e cu familie, ca și învățătorul, l'a chinuit în modul următor: Întăiu l'a pămăliat păgânește, după aceea l'a făcut să-și ridice în sus mâinile ghildindu-l în coaste când a voit să strige, l'a lovit în flămînzare de a picat jos, l'a ridicat, învît de păm, și ear' l'a pămăliat până a picat jos fără simțire.

În fine un gendarm, Român, i-a spus învățătorului, să spună ori-ce-l va întreba soții lui (gendarmii), căci i-se rupe inima văzând că suferă atăta, căci de nu îl vor chinui de moarte și-l vor ține arestat mai multe luni. Povățuit astfel, în contra conșțienței a spus și neadevărul, adecă: a spus ce a spus servitorul despre promisiunea de 20 fl. etc.

În 16 Iunie st. n. d. a. la 3 ore, învățătorul a fost citat la tribunal, unde apoi a spus adevărul.

Întrebând pe inv. I. Șeghișorean judele de tribunal, că pentru-ce a promis lui L. Crișan 20 fl. v. a.?

Dînsul a răspuns, că nici-când în viața lui nu s'au înțeles cu un servitor despre așa ceva; dar' la poliție pentru-ce ai zis așa?

Răspuns: „Am zis așa ca să scap de chinurile gendarmilor nemiloși, cugetând că va fi o lege mai adevărată ca a gendarmilor; am femeie bolnavă — și copii și nu voiu să trăiesc bolnav, de mă întreba gendarmii că „am omorît pe cineva și aceea o spuneau de slă“, și-a cerut medic din oficiu să-l vi-siteză acolo la tribunal, și medicul Dr. Antalfi Mano, medic de cerc și de tribunal, a constatat loviturile pe fața învățătorului.

Sfîrșitul acestei comedii milenare, încă nu-l știm, dar' constatăm, că iubilanții dau dovezi neresturnabile, că nu i-au uitat de originea lor.

Correspondentul.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

„Gazeta Transilvaniei“ (nr. 141) are un prim-articol intitulat: „Era partidul național“. Comentează un articol din „Neue Fr. Presse“, „care se însuflețește pentru metamorfosa, prin care este gata să treacă stînga liberală germană de până acum, prefăcându-se într-o partidă progresistă germană“, și arată importanța deosebită a faptului, că ea abize de pretenșiunea de a fi „partidă de stat“, și se pune pe basă națională. Prin această metamorfosă se produce în Au-

PICTOR ROMÂN!

Este un lucru îndeobște cunoscut, că bisericile noastre de amândouă confesiunile în lipsa altui isvor sunt avisate a-și acoperi lipsele în icoane bisericești dela firme străine, a căror produse nu se află de loc în consonanță cu stilul dominant în bisericile noastre orientale, ba din contră tradează o necunoaștere a celor mai elementare cerințe stilare, care lucru de altcum dela oameni cu totul străini de biserica noastră este foarte ușor de înțeles. Dar' abstrăgând dela acestea cerințe stilare, chiar și valoarea estetică a acestor produse în cele mai multe cazuri este așa zicând nulă.

Pentru a delătura încâtva aceste neajunsuri, subsemnatul mi-am făcut un studiu special din arhitectura și anume din

ornamentarea bisericilor noastre de stilul grecesc și am onoare a atrage atențiunea celor interesați, anume a veneratului cler, asupra împregiurării, că

executez la comande ori-ce soiuri de icoane bisericești, anume: icoane împărătești, dela iconostas sau de părete, lucrate pe ori-ce fel de material (scândură, pânză, părete etc.), în oleu, tempera sau ori-ce altă tehnică.

Servesc cu proiecte pentru iconostase nouă, peste tot cu planuri pentru întreagă ornamentarea internă și externă și provederea cu icoane a bisericilor, și iau eventual și executarea aceloră asupra-mi. Afară de aceasta deping și

PORTRETE în oleu, acuarel etc., după natură sau și numai după fotografie în ori-ce mărime.

OCTAVIAN SMIGELSCHI,

pictor, profesor ord. la gimnasiul de stat, Erzsébetváros (K.-Kükiüllömegye).

La „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu se află de vânzare

Portretul domnului
Dr. IOAN RAȚIU.
Cu 50 cr.

A ășit de sub tipar:
HOMO SUM.
ROMAN
DE
GEORGE EBERS.
Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.
„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare, cu prețul de 20 cr. broșura:

Die rechtliche Grundlage des Dualismus
Baza de drept a dualismului
de
Dr. N. D. cavalier de Preda.
Broșura aceasta, scrisă nemțește și apărută în Viena, este dedicată energicului
Dr. Carol Lueger.

LA ȚINTA
MEDITAȚIUNE POLITICĂ
DE
N. CRISTEA,
ASES. CONSISTOR.
se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu.
Prețul 40 cr. plus 5 cr. porto postal.

A se observa marca înregistrată

A se observa marca înregistrată

PICĂTURI DE STOMAC
MARIA-ZELL.

de un efect excelent la morburile de stomac, un medicament indispensabil de casă și popular demult cunoscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare, amiros greu, blesare, rigăleală acra, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegmă, gălbănare, greață și vomare, căreia de stomac, scaun tare și constipațiune.

Și la dureri de cap, încălcarea peste măsură a stomacului cu mâncări și beuturi, la limbrici morburile de ficat și hămorhoidale un remediu vindecător probat. La morburile numite, picături de stomac Maria Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea-ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum să se folosească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sânt rugați a fi cu precauțiune la marcă și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror ambalage e lipită o fâșie verde cu cuvintele: „Garantez veritabilitatea“.

Această fâșie e provăzută și cu iscalitura mea. [3160] 31—35

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia **K. Müller**, farmacia **I. C. Molnar**, farmacia **Aug. Teutsch**; Făgăraș: farmacia **Pildner**; Sighișoara: farmacia **F. Folbert**, farmacia **I. H. Weber**; Mercurea: farmacia **Alb. Zink**; Cohalm: farm. erez. **S. Nagelschmidt**, **E. Wolf**; Sebeșul-săseșc: farm. **I. C. Reinhardt**.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ
TEORETICĂ PRACTICĂ
de
Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a cincia
revidată și completată
de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR
ȘI
MODURILE SOLUȚIUNII SALE
ÎN
UNGARIA
DE
AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.
cu trimitere postală 55 cr. v. a.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda“ de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit ca o apă medicinală prea eficientă și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșicilor udului și ale organelor respiratoare** etc.

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul seu mare în acid carbonic natural de un gust și efect prea plăcut și binefăcător, va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara (Segesvár) și Alba-Iulia:

la domnul **J. B. Misselbacher sen.**, în Brașov deposit propriu strada Caldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul dela administrațiunea subsemnată. [1739] 2—100

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA“:

Josef György,

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o **explicare populară** a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dînșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.